

Firarda İşte Yüreğim

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 05 Şubat 2023

Çığır açandı çığlğın, kulaklarımı çınlatan alın yazın.
Yas yüklü gece yaşaran imgeler
Batılı yüreğin nasıl da insanı hırpalar.
Şerit değıştiren gün
Mevsimlerden ölüm meali de yok artık hiçbir düş'üm.

İssızlık rötarlı bir ölüm aslında izbelerden
Yansıyan ışığı gecenin
Karartısında yola çıkan gece işçileri
İzbandut bir gölge aşkı hapseden günden arda kalan bir bilmece

Hitabım yok hayata
İtirafımsa bayat bir tekerleme
Ve işte susuyorum bir coğrafya ki içimde saklı
Mahal vermiyorum olanla ölene çare yok madem
Katsayısı kibirli isyanı b/astırıyorum içimde.
Şebiarus iklimler
Methettiğim kadar yalnızlığı bocaladığım bir rüzgar
Göğün fendi nihayetinde yeri yendi
Yâd edilesi dünün sarkacı
Kırık bir teker misali arşınladığım bu haylaz yalnızlığı
Bir kimlik gibi
Taşırken yakamda
Yankısı duyulmaz sesin rüzgârı ansızın bastırıldığı.

Bir çağrı bazen bir inilti
Hizaladığım sözcüklerden arda kalan bir yenilgi
İhbarım
Kat çıkıp yerin dibine geçtiğim zaman zaman
Tıynetsiz değil madem yaşam
Tininde saklıyım asaletin
Deştiğim ve dalaştığım karanlık
Sırça köşkümden arda kalan üç beş tuğla ve çığlık
Haramiler misali bastığım devasa mağara
Aslında içimde çalan söylenen çengi misali

Çaldığım kendimden
Çıkamadığım için içinden

Mistik bir özlem benimki
Arz edilesi bir düş olsa da beriki
Talep olmayan bir gülüş içimden sükün eden
Gecenin zifirine alışık bağışıklığımsa dünden kalan
Bir vitamin ise şiir
Kan şekerime iyi gelen nice dizin nice mısra
Tansiyonu yok artık sancuların
Taziyelerimi sunduğum bir şiir nice şiir
Eklentisi ölümse hayatın
Karaborsaya düşen nice imge
Rest çektiğim kaleme
Manidar ve makul olmayan bir hece iken gam
Aşk'ın hatırına kalemi oynattığım gün ve gece
İnzivadayım da fazlasıyla

Atıl yüreğin propaganda ettiği bir itiraf
Mevsimden mevsime geçiş yapan yüreğimden akan kan
Damarlarımda nasıl ki durmuyor yerli yerince
Bir övünç
Ya da sıra dışı bir son
Geceyi kundaklayan sözcüklerin uğruna
Baştan çıkan kalem ve zümresi
Devasa bir yenilgide başrolü oynayan yalnızlığımın güncesi
Ve işte topun ağzındayım
Ya da dibinde yerin
Oysaki uyruğumdu gök kubbe

Melun mahzun yaşadığımın ertesi
Hizaya gelen ruhum
İnzivadan sonrası göçen ve suskun nutkum
Ne de olsa sözcüklerdi öncesinde çılglık çılgılığa
Zemheriden sonrası
Ölümcül bir infilak şairin rotası
Nasıl ki şair küskün kaleme
Ve ihya edilesi yüreğin mahşeri yalnızlığı
Kiblemde saklı mehtap ve Yıldız vafımla

Yâd edilesi dünün olmaz mı maruzatı...

Ben ki kendimden de kalemden de çoktan geçmişken

Farazi bir ihtimalse mutluluk

Firarda işte yüreğim yine de benim ben tutkunu olduğum ufuk...